

arquitectes obres dates emplaçaments paraula clau

 cerca

Cases a Martínez

Bonet i Castellana, Antoni

habitatge, jardí, maó, volta, repetició,

1940 - 1942
Martínez, Buenos Aires

model interpretatiu

redibuixat

Cases a Martínez. Plànols

anàlisi

De 1940 a 1942, tres antics membres del grup Austral, Antonio Bonet, Valerio Peluffo i Jorge Vivanco dissenyaren un conjunt de quatre habitatges unifamiliars a la localitat de Martínez, situada al nord de Buenos Aires.

Les quatre cases (A, B, C i D) es disseminen en un solar mantingut com a condomini amb la voluntat de mantenir la integritat d'un paisatge provinent d'un antic bosc que cobria la zona. Aquest gest implicava una renúncia als plantejaments individualistes habituals en el procés d'expansió residencial i es completava amb un cuidadós disseny de les cases en relació als arbres existents. Mentre les cases adopten un llenguatge comú, fet a base de murs de maó manual i voltes rebaixades de formigó, els seus diferents dissenys mostren una activa voluntat experimental. Prop de les cases amb voltes de Le Corbusier als anys Trenta, aquestes cases obren una sèrie evolutiva a l'obra de Bonet, on la seva culminació serà la casa La Ricarda (1949-63).

A les cases B i D, domina la imatge d'una volta de canó que incorpora la major part dels espais de la casa. La distribució és similar en ambdós casos, amb l'àrea social a un costat i la zona de dormitoris a l'altre costat de l'accés; el menjador, d'una amplada superior a l'habitual, es transforma en una galeria coberta evocant espais de l'arquitectura tradicional. Donat que es tracta d'habitatges d'una superfície reduïda, es plantegen gran obertures, que marquen el territori propi de cada casa en el conjunt. En el cas de les cases B i D, una de les seves cares està oberta totalment al jardí: la B cap a nord-est i la D a nord-oest. La casa B presenta un una porxada a l'extrem de la sala i la casa D acaba en un mur paral·lel al carrer. Les cases A (que finalment no es construeix) i C incorporen variacions a la secció i a l'estructura, creant dobles espais, terraces i dependències a les plantes altes. Alhora, les cases C i D es connecten mitjançant un cos de serveis i garatge de la casa C que protegeix el terreny de les vistes.

Les diferents articulacions entre la volta de formigó de 8cm de gruix, pilars de formigó i murs de maó (dues fulles de 15cm) que presenten els quatre dissenys mostren un innovador exercici de sintaxi entre materials relativament tradicionals. Un d'ells és el pas de la volta de canó clàssica –recolzada sobre murs continus- a una volta recolzada sobre pilars de formigó amb l'objectiu d'obrir l'espai lateralment amb la incorporació d'una biga que rep els tensors i suporta les empentes de la volta. L'altre, d'indole més plàstica, és la trobada de la volta amb els testers, on podem apreciar tres variants: el mur cobreix la volta, la volta depassa el pla del maó i li provoca una ombra, o simplement, la volta erigida en element independent vola per conformar una porxada. Al costat d'aquestes, apareixen altres innovacions, com les entrades de llum zenital, les caixes de persiana, l'ús de fusteries metàl·liques corredisses o el paviment de renecs de fusta de garrofer.

(FAP)

obres relacionades

Casa Oks

bibliografia

Redibuixat i model interpretatiu realitzat per:

2008 - Albert Figueras, Alba Marina Garrido

ÁLVAREZ, Fernando y ROIG, Jordi. Antoni Bonet Castellana 1913-1989. Barcelona: Col·legi d'Arquitectes de Catalunya : Ministerio de Fomento, DL 1996.

ÁLVAREZ, Fernando y ROIG, Jordi. Antoni Bonet Castellana. Barcelona: Santa & Cole Ediciones de Diseño S.A. Centre d'Estudis de Disseny (CED) y Edicions UPC, 1999.

ORTIZ, Federico y BALDELLOU, Miguel Ángel. La obra de Antonio Bonet. Buenos Aires: Ed. Summa, 1978.

comentaris/assaigs

Aquesta obra està sota una

licència de Creative Commons.

